EURÓPSKY PARLAMENT

2004 *2009*

Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci

PREDBEŽNÉ ZNENIE
2006/2056(INI)

29.3.2006

NÁVRH SPRÁVY

o stratégiách a prostriedkoch pre integráciu štátnych príslušníkov tretích krajín v Európskej únii
(2006/2056(INI))

Výbor pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci

Spravodajca: Stavros Lambrinidis

Externý preklad

PR_INI

OBSAH

Strana

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU 3

DÔVODOVÁ SPRÁVA 7

NÁVRH UZNESENIA EURÓPSKEHO PARLAMENTU

o stratégiách a prostriedkoch pre integráciu štátnych príslušníkov tretích krajín v Európskej únii
(2006/2056(INI))

Európsky parlament,

– so zreteľom na oznámenie Komisie „Spoločný program pre zahrnutie. Rámec pre integráciu štátnych príslušníkov tretích zemí do Európskej únie“ (KOM (2005)0389),

– so zreteľom na článok 13 Zmluvy,

– so zreteľom na Zmluvu o ES, ktorá v rámci Spoločenstva definuje práva a úlohy v oblasti imigrácie a azylu a článok 63, ods. 3a tejto Zmluvy,

– so zreteľom na závery zasadnutia Európskej rady v Tampere zo dňa 15. a 16. októbra 1999, Európskej rady v Laeken zo dňa 14. a 15. decembra 2001, Európskej rady v Sevile zo dňa 21. a 22. júna 2002 a Európskej rady v Solúne zo dňa 19. a 20. júna 2003,

– so zreteľom na Haagsky program prijatí na zasadnutí Európskej rady dňa 4. novembra 2004, ktorý stanovil ciele pre oblasť slobody, bezpečnosti a spravodlivosti na obdobie 2005-2010,

– so zreteľom na neformálne ministerské stretnutie v Groningene zo dňa 9. novembra 2004, na ktorom sa po prvýkrát stretli ministri zodpovední za integračnú politiku,

– so zreteľom na Spoločné základné princípy pre integráciu prijaté Radou Európskej únie dňa 19. novembra 2004[1],

– so zreteľom na Chartu základných práv Európskej únie, najmä pokiaľ ide o článok 18, 20, 21 a 22,

– so zreteľom na článok 45 rokovacieho poriadku,

– so zreteľom na správu Výboru pre občianske slobody, spravodlivosť a vnútorné veci a stanoviská Výboru pre zahraničné veci, Výboru pre rozvoj, Výboru pre zamestnanosť a sociálne veci a Výboru pre práva žien a rovnosť pohlaví (A6-0000/2006),

A. keďže počet cudzích štátnych príslušníkov v EÚ sa odhaduje na 40 miliónov a spolu s ich potomkami sa tento počet zvyšuje; táto narastajúca populácia sa vyznačuje extrémnou diverziou, avšak musí čeliť podobným problémom, t.j. ich podiel na pracovnom trhu je výrazne pod priemerom a očividne zaostávajú aj vo vzdelaní; vo vzťahu s verejnými a súkromnými inštitúciami musia čeliť diskriminácii; nemajú dostatočné politické zastúpenie na všetkých úrovniach vlád, vrátane politických strán členských štátov a v

[1] Dokument 14615/04 zo dňa 19. novembra 2004

Externý preklad

Externý preklad

európskych inštitúciách,

B. keďže týchto viac ako 40 miliónov štátnych príslušníkov cudzích štátov možno považovať za 26. členský štát (5. najväčší) a snaha EÚ o integráciu tohto obyvateľstva by mala byť rovnaká ako zaangažovanosť EÚ pri prijímaní prístupových krajiny; Únia doposiaľ vyčlenila veľmi málo finančných zdrojov na prekonanie tejto integračnej výzvy, ktorej zlyhanie by negatívne poznačilo EÚ po sociálnej, hospodárskej a politickej stránke,

C. keďže snaha Európskej únie o integráciu bola dlhú dobu potláčaná dobre známym názorom, že „integrácia prebieha na miestnej úrovni“; v skutočnosti, integrácia má globálny dopad, najmä, ak zlyhá,

D. keďže úspešná integrácia posilní hospodárstvo Únie s ohľadom na celosvetovú konkurencieschopnosť; Únia priláka pracovníkov a podnikateľov potrebných pre hospodárstvo EÚ, ako aj vedcov a študentov, ktorí tvoria základ inovácie EÚ; mestá EÚ budú bezpečnejšie a spoločenstvá silnejšie; xenofóbne tendencie oslabnú a posilní sa rešpekt pre základné ľudské práva; vylepší sa pozícia Európy vo svete,

E. keďže mieste, regionálne a národné orgány by mali mať schopnosť a zdroje na stanovenie a implementovanie presných integračných opatrení, avšak členské štáty a Únia ako celok musia zanietene vytvárať integračné stratégie a monitorovať ich efektívnosť i výsledky, čím zaručia implementáciu integračných stratégií, ktorých výsledky presadzujú spoločné záujmy Únie,

F. keďže integrácia je obojsmerný proces, ktorý vopred predpokladá ochotu občanov EÚ prijať a integrovať prisťahovalcov a zároveň obsahuje spôsoby, ako možno ovplyvniť správanie nielen imigrantov, ale aj prijímajúcej spoločnosti na všetkých primeraných úrovniach a mobilizovať zdroje na oboch stranách za účelom implementácie politík,

G. keďže priority, ktoré usmerňujú postupy EÚ v tejto oblasti by mali obsahovať:

- Zlepšenie pracovných príležitostí pre imigrantov a zníženie rozdielu v zamestnanosti v porovnaní s pôvodným obyvateľstvom,

- Zveľadenie vzdelávacích a jazykových možností pre imigrantov a ich potomkov, eventuálne elimináciu rozdielu vo výkone v porovnaní s pôvodným obyvateľstvom,

- Zvýšenie politickej a občianskej vzdelanosti, účasti a reprezentácie imigrantov na všetkých adekvátnych oblastiach vládnutia, občianskej spoločnosti a tvorenia politiky,

- Boj proti rasizmu, xenofóbii a diskriminácie vo vzťahu k imigrantom, najmä pokiaľ ide o pracoviská, školy, bývanie, verejné služby, masovokomunikačné média a politiku; zvýšenie vzájomného rešpektu a pochopenia vo vzťahu k podobnostiam a odlišnostiam,

H. keďže existuje jednoznačná súvislosť medzi úspešnou integračnou politikou a zavedením

právnej imigračnej politiky na európskej úrovni,

1. nalieha, aby Komisia zaručila efektívnu implementáciu existujúcich smerníc súvisiacich s integráciou;

2. víta návrh Komisie zriadiť na obdobie 2007-2013 Európsky fond pre integráciu štátnych príslušníkov tretích krajín a zároveň sa domnieva, že každoročne by sa mali stanoviť prioritné oblasti, do ktorých by sa prerozdelili finančné zdroje, zameriavajúc sa na konkrétne kritické oblasti, ako napr. zamestnanosť, jazyk, bývanie, participácia žien o politickom a občianskom živote;

3. víta návrh Komisie podporovať každoročné fórum pre integráciu;

4. vyzýva Komisiu, aby objasnila, rozšírila a koordinovala medzi generálnymi riaditeľstvami úlohy súvisiace s integráciou, vrátane obnovenia a udržania pracovnej skupiny pre integráciu zostavenej z členov viacerých generálnych riaditeľstiev, ktorá určí presné integračné úlohy pre rôzne generálne riaditeľstvá; zároveň vyzýva, aby sa podnikli kroky k založeniu komplementárneho Integračného fondu a Európskeho sociálneho fondu;

5. vyzýva Komisiu, aby vytvorila trvalú kontaktnú skupinu náboženských predstaviteľov, expertov, prisťahovalcov a iných, ktoré by Komisii slúžili ako poradný orgán v oblasti integračnej politiky;

6. vyzýva Komisiu, aby stanovila presné monitorovacie mechanizmy, vrátane nezávislých expertov, na vyhodnotenie integračných programov v rôznych členských štátoch; ďalej vyzýva Komisiu, aby začala predkladať presné a faktické polročné správy o migrácii a integrácii;

7. žiada Komisiu, aby rozšírila prieskum a podnety na analýzy zamerané na pochopenie toho, čo v rámci integrácie funguje a zároveň aby bola ctižiadostivá pri efektívnom šírení osvedčených postupov v spolupráci s ostatnými členskými štátmi a miestnymi orgánmi, nielen prostredníctvom internetových stránok, ale aj ďalšími možnými prostriedkami;

8. zdôrazňuje, že zloženie zamestnancov rôznych európskych inštitúcií a verejných administratív členských štátov má odzrkadľovať zloženie obyvateľstva Únie;

9. nalieha, aby Komisia využila prechodné ustanovenie tzv. „*passarelle*“ stanovené v článku 67, ods. 2, druhá zarážka Zmluvy a ponúkla Parlamentu spolurozhodovanie v oblasti integrácie i legálnej migrácie a kvalifikovanú väčšinu v Rade;

10. nalieha, aby Rada ustanovila každoročné stretnutia ministrov pre integráciu, ktoré sa slávnostne zahájili počas holandského predsedníctva na ministerskej konferencii v Groningene v novembri 2004;

11. nalieha, aby Rada opätovne zvážila návrh Komisie aplikovať otvorenú metódu koordinácie do integračnej politiky; z toho hľadiska žiada o zapojenie Európskeho parlamentu do celého postupu;

Externý preklad

Externý preklad

12. nalieha, aby Komisia vytvorila komplexnú a progresívnu rámcovú smernicu o legálnej migrácii;

13. podporuje členské štáty, aby jednému členovi vlády bola pridelená úloha kontrola imigračnej integračnej politiky, čím sa zaručí, že politiky budú zovšeobecnené vo všetkých príslušných politických portfóliách na úrovniach vlády a ďalej podporuje zvolenie vysokého komisára pre integráciu alebo ombudsmana pre integráciu, ktorý by koordinoval implementáciu politík, poskytoval migrantom informácie, skúmal sťažnosti prisťahovalcov a vykonal príslušné kroky vedúce k náprave problémov;

14. vyzýva každý členský štát, aby vykonal audit na všetkých úrovniach vládnych výborov, ktorých sa týkajú (alebo by sa mali týkať) úlohy súvisiace s integráciou imigrantov;

15. vyzýva členské štáty k tomu, aby podporovali politickú účasť imigrantov, a tak zabránili ich politickej a sociálnej izolácii, okrem iného majú preskúmať spôsoby, ktoré by dlhodobým imigrantom dávali právo voliť v miestnych a mestských voľbách;

16. vyzýva členské štáty, aby vypracovali transparentné, humánne, rýchle a rozumné spôsoby udeľovania trvalého pobytu a občianstva dlhodobým prisťahovalcom a ich deťom, najmä ak sa narodili na území členských štátov;

17. podporuje národné politické strany, odborové zväzy a občiansku spoločnosť ako celok v tom, aby prijali imigrantov za plnohodnotných členov na všetkých úrovniach daného usporiadania;

18. podporuje členské štáty v tom, aby posilnili antidiskriminačné a antirasistické zákony a uplatňovali tie, ktoré už existujú; zároveň podporuje vyrovnávacie opatrenia pre prisťahovalcov v oblasti vzdelávania a zamestnaní;

19. zdôrazňuje nutnosť vypracovať komplexný rámec pre európske občianstvo, na ktorom sa má podieľať aj Európsky parlament a Komisia;

20. zdôrazňuje nutnosť zaviesť každoročné verejné vypočúvania súvisiace s integráciou za účasti Európskeho parlamentu a národných parlamentov;

21. poveruje svojho predsedu, aby toto uznesenie postúpil Komisii, Rade a členským štátom.

DÔVODOVÁ SPRÁVA

I. Úvod

Má EÚ prijímať viac imigrantov? Ak áno, koľko? Tieto otázky sú oprávnene stredobodom nepretržitej verejnej debaty v mnohých členských štátoch. Najnovšie prieskumy dokazujú, že pokračujúca rozumne koordinovaná imigrácia, vytvára dôležité hospodárske a sociálne výhody. Napriek tomu, mnohí imigranti prežívajú čoraz intenzívnejšiu nespokojnosť a neistotu.

Na rozdiel od toho, naskytuje sa nám logická otázka, či by sme mali integrovať imigrantov, ktorí žijú a pracujú medzi nami a nespôsobujú problémy, priam naopak obohacujú naše životy. Títo občania sa musia stať plnohodnotnými členmi európskej spoločnosti a napokon získať v nej aj občianstvo. Čokoľvek iné ako toto by naznačovalo, že Únia sankciuje dvojzložkovú spoločnosť. Takýto názor je v rozpore s našimi hlavnými hodnotami.

Táto správa vychádza z presvedčenia, že otázka integrácie je rovnako dôležitá ako úspešné rozšírenie EÚ alebo celosvetové hnutie za práva žien. Napriek tomu sa zdá, že Únia pomerne intenzívne zanedbáva uvedenú výzvu. Namiesto efektívneho začleňovania prisťahovalcov do škôl, pracovísk a politického diania, európske spoločnosti v mnohých ohľadoch upadajú do stavu dezintegrácie.

Únia doposiaľ vyčlenila veľmi málo finančných zdrojov na prekonanie tejto integračnej výzvy, ktorej zlyhanie by negatívne poznačilo EÚ po sociálnej, hospodárskej a politickej stránke.

Hoci Európska rada v Tampere v roku 1999 tvrdila, že má jednoznačný záujem o integráciu imigrantov, čo opätovne potvrdila aj na zasadnutí v Solúne v 2003, no v skutočnosti tieto očakávania nespĺňa.

Zlyhanie integračných snáh so sebou prinesie nespočetne veľa problémov, a naopak úspešná integrácia posilní EÚ v mnohých zásadných bodoch: Spoločné integračné úspechy posilnia hospodárstvo Únie s ohľadom na celosvetovú konkurencieschopnosť; priláka pracovníkov a podnikateľov potrebných pre hospodárstvo EÚ, ako aj vedcov a študentov, ktorí tvoria základ inovácie EÚ; naše mestá budú bezpečnejšie a spoločenstvá silnejšie. Výhody integrácie znamenajú viac ako nárast HDP, stabilnejšie dôchodcovské systémy a zníženie nepokojov. Európskych imigrantov vnímame ako spojenie medzi Úniou a globalizovaným svetom, pretože vylepšujú obchodné vyhliadky, upevňujú spoločenské siete a potvrdzujú postavenie Únie ako celosvetového lídra schopného prekonať kultúrne a náboženské rozdiely.

Otázkou imigračnej integrácii sme sa zaoberali už aj v minulosti. V skutočnosti Európska únia počas svojej histórie zvládala začleňovanie prisťahovalcov pravdepodobne najúspešnejšie. Pred štvrť storočím najviac imigrantov v Európskom spoločenstve pochádzalo z južnej Európy. V dnešnej dobe juh Európy predstavuje veľmi prospešnú oblasť Únie a títo občania

Externý preklad

sa už nepovažujú za prisťahovalcov, hoci mnohí ich stále považujú za odlišných a neintegrovateľných. Ich vstup do Únie posilnilo EÚ ako celok. Podobne sa plnohodnotnými členmi stali aj obyvatelia východnej Európy.

Avšak imigranti za posledných 50 rokov mali istú výhodu v porovnaní s dnešnými prisťahovalcami, pretože väčšinou pochádzali z krajín, ktoré mali veľmi reálne šance pre členstvo v Únii.

Preto by azda bolo vhodné premýšľať o týchto viac ako 40 miliónoch štátnych príslušníkov cudzích krajín ako o 26. členskom štáte EÚ (a jej 5. najväčšom). Z toho dôvodu by sme si mohli položiť nasledujúci otázku: Do akej miery je naša snaha začleniť toto obyvateľstvo podobá snahe a úsiliu, ktoré vynakladáme na začlenenie prístupových krajín? Úspešné začlenenie si vyžaduje seriózny záujem zo strany ľudských a finančných zdrojov. V rámci Únie a celého sveta musíme hľadať postupy, ktoré nám značne zvýšia úspešnosť v rámci začleňovania prisťahovalcov. Rovnako musíme znásobiť spôsoby efektívneho šírenia takýchto myšlienok a nápadov.

A napokon, asi najdôležitejšou otázkou v súvislosti s integráciou prisťahovalcov je tá, o ktorej sa diskutuje najmenej: Do akej spoločnosti chceme začleniť týchto ľudí? Najhlavnejším dôvodom na integráciu európskych prisťahovalcov je skutočnosť, že v prípade zlyhania zradíme ideály a princípy, na ktorých sa Únia zakladá. Vo vzťahu k prisťahovalcom sme veľmi často uzavretí, zahľadení do seba, zaujatí a spiatočnícki, čo sa v konečnom dôsledku prenáša aj do našej spoločnosti.

Integrácia by nemohla existovať bez tých, ktorí integrujú a tých, ktorí sú integrovaní. To znamená, že začlenenie prisťahovalcov vyplýva z našej ochoty prijímať a integrovať prisťahovalcov. A preto naše politiky musia koordinovať proces osídľovania ovplyvňovaním správania prisťahovalcov a prijímajúcej spoločnosti a mobilizáciou všetkých zdrojov za účelom efektívnej implementácie politík.

II. Logické odôvodnenie záujmu EÚ o integráciu

Prečo by mala byť EÚ zapojená do integrácie prisťahovalcov? Pretože neúspešná implementácia integračných politík čo i len v jednom členskom štáte môže mať pre Úniu ako celok nepriaznivé následky.

- Podzamestnanosť prisťahovalcov oslabuje nielen jednotlivé ekonomiky, ale aj hospodárstvo celej Únie.
- Naše ekonomiky potrebujú kvalifikovaných a nekvalifikovaných pracovníkov, ktorí, ak pocítia nehostinnosť Európy, môžu skončiť v čiernej ekonomike, resp. u konkurencii mimo Európu.
- Absencia efektívnych integračných politík môže viesť k negatívnemu vnímaniu a predstavám o prisťahovalcoch a následne k obranným imigračným politikám;

- Strach občanov môže narušiť rešpekt voči ľudskej dôstojnosti, slobode, demokracii, rovnosti, právnemu poriadku a rešpekt voči ľudským, vrátane práv ľudí patriacich ku menšinám;
- Extrémnejšia forma odcudzenia by mohla zapríčiniť radikalizáciu, ktorá môže ohroziť celkový pocit bezpečnosti v EÚ;
- Negatívne predstavy o nezačlenených prisťahovalcoch môžu pozastaviť úspešné rozširovanie EÚ.

Napriek tomu, Únia bola dlho pod vplyvom dobre známeho názoru, že integrácia má miestny charakter, a teda integračné snahy sa presadzujú naozaj na miestnej úrovni. Susediace školy, odborové organizácie, podniky, miesta bohoslužieb a iné inštitúcie vykonávajú dôležitú funkciu, pretože sa v nich stretávajú prisťahovalci s pôvodným obyvateľstvom, čím vznikajú spoločenstvá s kvalitnejšími životmi. Avšak integrácia má globálny dopad, najmä, ak zlyhá.

Takže pokým miestne, regionálne a národné orgány by mali stanoviť konkrétne integračné opatrenia, členské štáty musia vytvárať efektívne integračné stratégie, ktorých výsledky presadzujú spoločné záujmy Únie. Inštitúcie EÚ môžu a zároveň musia byť oveľa aktívnejšie a najmä efektívnejšie pri monitorovaní týchto výsledkov.

III. Predchádzajúce a nasledujúce postupy – Odporúčania spravodajcu

Predchádzajúce predsednícke krajiny a Európska komisia zaznamenali v integračnej politike obdivuhodnejší pokrok. Napriek tomu spoločná snaha EÚ v momente implementácie bola zreteľne nepostačujúca, a to aj na veľmi obmedzenom priestore, ktorý Komisia spravuje. Dôkazom sú nasledujúce dva príklady: Európske monitorovacie centrum pre migráciu, ktoré bolo v roku 2003 veľkolepo ohlasované, sa nikdy nevytvorilo. Prvý výtlačok *Výročnej* správy o migrácii a integrácii, ktorého každoročné vydanie žiadala Európska rada od Komisie, sa objavilo v júni 2004[1], avšak v apríli 2006 sa stále čakalo na druhé vydanie.

Počnúc rokom 2006 Európska Komisia a ostatné európske inštitúcie budú mať celý rad mimoriadnych príležitostí k tomu, aby ovplyvnili integráciu prisťahovalcov. Je preto potrebné, aby sa ich chopili a investovali do nich, tak aby docielili optimálny výsledok.

Ešte pred tým, ako sa pustia do nových riskantných krokov, ktoré si budú žiadať pozornosť a zdroje Únie, je nevyhnutné zaistiť efektívnu implementáciu existujúcej smernice, ktorá má vplyv na integráciu imigrantov. Je povinnosťou Komisie, aby precíznejším spôsobom monitorovala transpozíciu smerníc súvisiacich s integráciou, ako aj efektívnosť administratívnych krokov, ktoré zavádzajú relevantnú legislatívu do každodenného života prisťahovalcov.

Azda najvýraznejšou spomedzi všetkých iniciatív je Európsky fond pre integráciu štátnych príslušníkov tretích krajín. Predložená správa odporúča Komisii nasledovať uvedených šesť princípov v prípade, ak má záujem získať finančné zdroje z EÚ fondu pre integráciu:

[1] KOM(2004)0508.

Externý preklad

Externý preklad

a. každoročne definovať jednu prioritnú oblasť pre financovanie; tieto oblasti pre financovanie by, okrem iného, mali: redukovať rozdiel v zamestnanosti medzi pôvodným obyvateľstvom a prisťahovalcami; zlepšiť vzdelávacie výsledky; podporovať šance žien na vzdelanie a zamestnanie; prípravné jazykové programy; a podporiť účasť imigrantov v politickom živote;
b. fond by mal uprednostniť iniciatívy s najväčším predpokladom širokého uplatnenia v rámci Únie;
c. Komisia by mala každoročne venovať určité a primerané percento finančných zdrojov z toho fondu na vypracovanie hodnotení nezávislými expertmi o efektívnosti programov financovaných Komisiou;
d. akonáhle experti určia vhodné programy, hlavnou úlohou je o nich informovať a modifikovať si ich tak, aby boli použiteľné aj pre mestá a miestne orgány iných členských štátov;
e. mali by sa podporovať iniciatívy členských štátov súvisiace s koordináciou vlastných integračných snáh a výmenou overených postupov;
f. primárne oblasti pre financovanie by mali byť programy, ktoré sú zacielené na nových prisťahovalcov; avšak financované by mali byť aj programy, ktoré sa sústredia na druhú a tretiu generáciu potomkov prisťahovalcov.

Za kľúčový zámer Komisie, ako sa uvádza aj v práve publikovanom Pláne politiky pre legálnu migráciu, možno označiť aj snahu navrhnúť všeobecný rámec smernice o legálnej migrácii, ako aj smernice, ktorými Únia bude môcť prilákať kvalifikovaných prisťahovalcov, sezónnych pracovníkov a praktikantov. Tento plán je významným krokom k tomu, aby sme si uvedomili, že imigrácia a integrácia idú ruka v ruke a jedna bez druhej nemôžu zaznamenať úspech. Uvedený plán treba ešte spresniť, aby počítal aj s mnohými rôznymi integračnými potrebami rôznorodých skupín imigrantov.

Komisia zatiaľ naznačila, že má v úmysle vytvoriť pilotnú internetovú stránku na šírenie a výmenu overených postupov v oblasti integrácie. I keď je táto internetová stránka dôležitá, snaha Komisie identifikovať, analyzovať a presadzovať overené postupy musí byť ešte ďalekosiahlejšia. Musí konať urgentne vo všetkých kritických oblastiach, ako napr. jazyková príprava, bývanie, vzdelávanie, média, medzikultúrny dialóg, atď.

Rovnako nevyhnuté je zefektívniť dozor Komisie a orgánov členských štátov nad integráciou imigrantov. Táto správa vyzýva Komisiu, aby objasnila, rozšírila a koordinovala medzi generálnymi riaditeľstvami úlohy súvisiace s integráciou, vrátane obnovenia a udržania pracovnej skupiny pre integráciu, ktorá určí presné integračné úlohy rôznych generálnych riaditeľstiev. Zároveň vyzýva, aby sa podnikli kroky k založeniu komplementárneho Integračného fondu a Európskeho sociálneho fondu.

Pokiaľ ide o členské štáty, predložená správa ich vyzýva k tomu, aby jednému členovi vlády bola pridelená úloha kontrola imigračnej integračnej politiky, čím sa zaručí súdržnosť politiky na všetkých úrovniach vlády a zainteresovaných strán. Okrem toho nalieha na nich, aby zvážili zvolenie vysokého komisára pre integráciu alebo ombudsmana pre integráciu, ktorý by

koordinoval implementáciu, šírenie informácií a riešil sťažnosti prisťahovalcov.

Bez participácie samotných prisťahovalcov nesmie vzniknúť žiada významná integračná politika. Z toho dôvodu, táto správa nalieha na Komisiu, aby vytvorila trvalú kontaktnú skupinu náboženských vodcov, expertov a predovšetkým prisťahovalcov, ktorá by Komisii slúžila ako poradný orgán v oblasti integračnej politiky.

V neposlednej rade je evidentné, že záverečným krokom integračnej snahy je získanie občianstva. Hoci občianske práva spadajú do kompetencie členských štátov, koncept „aktívneho občianstva“, ktorý Komisia prezentuje ako predchodcu občianstva vo forme veľkého balíka práv a povinností, sa musí naďalej dotvárať. Správa vyzýva členské štáty k tomu, aby podporovali politickú účasť imigrantov, a tak zabránili ich politickej a sociálnej izolácii, *okrem iného* majú preskúmať spôsoby, ktoré by dlhodobým imigrantom udelili právo voliť v miestnych a mestských voľbách; vypracovali transparentné, humánne, rýchle a rozumné spôsoby udeľovania trvalého pobytu a udeľovania občianstva dlhodobým prisťahovalcom a ich deťom; a podporuje národné politické strany, odborové zväzy a občiansku spoločnosť ako celok v tom, aby prijali imigrantov za plnohodnotných členov na všetkých úrovňach daného usporiadania.

Externý preklad